

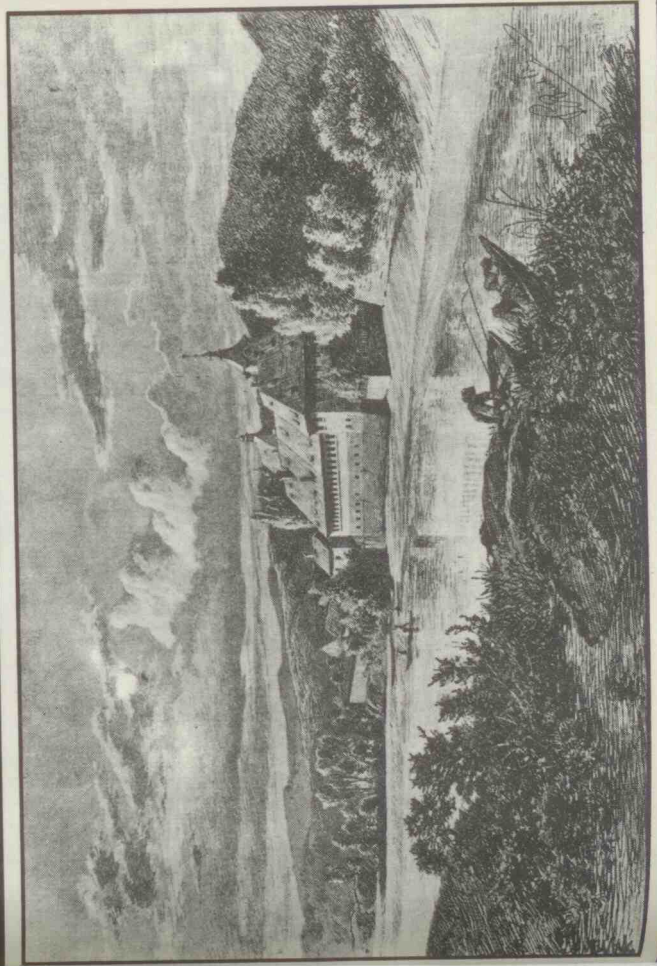
INFORMAČNÍ BULLETIN
PŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

1-90

ROČNÍK VI

Kukátko

Bylo přetěžké najít si v hektickém rytmu událostí, v nichž se snažíme nebýt jen pasivními diváky, čas na Kukátko. Od 17. listopadu mají ale dny náhle jaksí více, než 24 hodin. Prosincové číslo Kukátka vyšlo a dostalo se do distribuce, padla i základní otázka JAK DÁL?

Kukátko bohužel nemůže poskytnout to, co bychom od jeho stránek v těchto dnech potřebovali. Jeho změna v denní list, který by dokázal přinášet rychlou informaci, výzvu, názor, nutné pro tento den, pro tuto hodinu, není reálná. S aktuálními informacemi místního občanského fóra se již máte možnost seznamovat ve zpravodaji Forum. Je pak ale potřebný měsíčník? Jsem přesvědčen, že ano.

Přechod z bezčasí k času snad toto tvrzení zpochybňuje. Měli jsme s dlouhou výrobní lhůtou vždy problémy. Vždy jsme se snažili nalézat aktuální místní témata. Obtížné se ale píše o čemkoli, co ve chvíli, kdy se vaše řádky dostávají ke čtenářům, může už vypařát zcela jinak, obtížně se vyslovuje kritický soud s vědomím, že za měsíc už nemusí platit. Nestávalo se to /bohužel/ tak často. O řadě jevů, příznačných pro život naší obce, bylo možno psát podobně, jako o potybech kontinentů. Když prolustujete starší ročníky Kukátka, zjistíte, že věci zhavě aktuální před několika lety jsou dnes ještě aktuálnější. Bude tomu tak i nadále? Jsem přesvědčen, že ne.

Závratná dynamika změn, které se nám dnes daří uskutečňovat, neponechává mnoho prostoru k bilancování minulého. Minulost k nám nebyla přátelská, rychle tedy přestřiháváme pupeční šňůry, které nás s ní spojují. Máme opustit Kukátko s jeho programem jako mutované dítě choré minulostí a přijít s něčím zcela novým, zdravým? Jaké vlastně bylo Kukátko za Jakeše? Leží přede mnou poslední číslo V. ročníku. V tiráži se dočtete, že uzávěrka byla 19.11.1989. S výjimkou přihlášení redakční rady k programovému prohlášení Občanského fóra Co chceme na str. 15, vzniklého bezprostředně po vydání tohoto dokumentu, a vánočního úvodníku, psaného v den generální stávky, pocházejí všechny příspěvky z doby před 17. listopadem 1989. Je rozdíl tak výrazně patrný?

Základní programový cíl Kukátka jsme přenesli beze změny přes historický zlom. Touha žít v době fungující a moudře spravované obci, která by byla součástí dobře fungující a moudře spravované společnosti, nám byla společná od vzniku Kukátka stejně, jako snaha o nezávislost myšlení a projevu. Máme se s čím rozcházet? Úpěli jsme pod útlakem nekompetentního despotického odpovědného redaktora, dosazeného nám stranicou nomenklaturou? Máme mu dnes vyslovit nedůvěru, pokud nebude mít sám dost soudnosti, aby rezignoval? Máme rekonstruovat redakční radu, abychom vykořenili mocenský monopol

KSČ? Máme se manifestačně rozejít s monopolem státní ideologie? Máme povolát zpět ty členy redakční rady, kteří museli odejít z politických důvodů? Smích, jímž provázím negativní odpověď, zavání kolektivní sebechválou. Demokratického a plně kompetentního odpovědného redaktora jsme si demokraticky dosadili sami, princip vedoucí úlohy strany se jaksí neuplatnil, státem uznané fráze jsme sice čas od času tiskli, vždy ale pod nimi byl podepsán představitel Úřadu či Organizace, tedy činitel svrchovaně zevní. Dlužno přiznat, že na politické čistky ve vlastních řadách jsme za ta léta nějak nevzpomněli a podobně je zanedbaly také nadřízené orgány. Svoboda je v prvé řadě kategorie vnitřní, je to prostor, který si pro svou práci dokážeme vytvořit. Tohle konstatování páchně sebechválou ještě více, ale dosti přesně pojmenovává zkušenosť, kterou jsme za léta existence Kukátka učinili. Nemá smysl ze sebe dělat hrdiny jen proto, že jsme to nepřeháněli s autocenzurou. Na druhou stranu nemá smysl předstírat, že to bylo vždy jednoduché. Byly tu různé koberečky, pohovory, hrůžky. Čtenáři, kteří jsou nám věrní delší dobu, si jistě vzpomene, že jsme vyšli také s vybilenou stránkou. Tlak, s nímž jsme se ale potýkali především, měl povahu ekonomickou. Snaha o udržení nezávislosti v podmínkách značné finanční závislosti, tak by snad bylo možno nejstručněji charakterizovat naši pětiletou historii. Za to, že se po pět let podařilo vydávání Kukátka udržet, rád děkujeme těm, kdo nám pomáhali. A mírně pomáhali i ti, kdo alespoň neškodili.

Tlaky pomíjejí, nehmataelněji snad v tom, že odpadnou různá pozvání, rovnající se předvolání. Nikdy jsme nepodléhali zákoně a bohužel i poměrně zákonitě představě, co by všechno bylo možné, kdyby... To krásné KDYBY tu už máme. Ale rozhlédneme se. Řada těch, kdo nás tímto tvrzením přesvědčovali za Husáka a za Jakeše o své potlačované potenciální velikosti, zůstalo malými. Očekávaný mechanismus selhal. Ono to jaksí samospědem nejde. Přítomnost a budoucnost přeje připraveným. Snad jimi jsme.

Jistě, méně energie budeme ztrácet hájením prostoru svobody, měně času hledáním formulací, které by zároveň překročily a nepřekročily často nejasnou hranici, za níž číhalo ono beztvářé spektrum postihů, označované nejčastěji souhrnným jménem průser. Naše řeč nyní budí ano, ano, ne, ne. A příznejme-si, že to bude i nebude snažší. Vše, nač jsme si odmítali v létech normalizovaného a posléze předstírané přestavbového bezčasí zvyknout, v nás přese všechno vytvořilo určitě návyky. Mnoho jeví stačilo prostě pojmenovat nebo jen naznačit a splnilo to svůj účel. /Nemluvě už o míře občanské statečnosti, která k tomu byla někdy potřeba./ Teď už nestačí

jen pojmenovávat, aby se neztratilo elementární vědomí normálu za umělým zdáním normality. Bude nutno přesně analyzovat jev, příčinu a důsledek a přinést návrh na řešení.

To, čeho v těchto dnech dosahujeme, je jen předpokladem onoho základního, oč nám jde - kvality života. Každodenního a skutečně žitého života. Předpokladem těžké, ale krásné práce na léta. Nebojím se, že nebude o čem psát, zachováme-li dnešní profil Kukátka. Dobřichovice se nezmění ze dne na den ani zrušením 4.článku Ústavy ČSSR, ani volbou presidenta, jemuž budeme všichni důvěřovat, ba ani volbou poslanců, rady a předsedy MNV, které bychom byli ochotni považovat za své skutečné zástupce. Kvalita života má tisíc podob. Naše práce má tedy tisíce možností. Za léta, až zkostratělost našich stařeckých názorů bude stát v cestě mladým a my budeme muset odejít, nebudeme ještě zdaleka hotovi.

Co si můžeme od budoucnosti slibovat? Nějaký čas zřejmě ještě potrvají ekonomické těžkosti. Každé zdražení papíru, tiskařských prací, poštovního či škrtání dotací nás může položit na lopatky. Ale to je snad jediný neoptimistický rozměr budoucnosti. Možná naivně si od budoucnosti slibují pro Kukátka především dvě věci: V prvé řadě to, že naše práce bude mít hmatatelnější dopad a širší odzvu. Věřím, že ve zdravé společnosti fungují i zdravé systémy hodnot. Snad tedy ubude názorů, že bychom místo psaní blbostí mohli také něco pořádného dělat. Snad nám více čtenářů uvěří, že se něco pořádného snažíme dělat už pět let. Snad proces národního usmíření zlikviduje ony umělé stalinsko-gottwaldovské předsudky o nadržanosti práce jedněch nad prací druhých. Naděje druhá: Snad se brzy stane skutečností náš sen, abychom byli opravdu redakční radou a ne prakticky uzavřeným kruhem autorů. Věříme, že neochota vyslovit svůj názor, podělit se o něj s ostatními, je plodem časů již minulých. Existencií pohodlnost, snaha nebyt vidět a slyšet jako vyhovění falešnému ideálu občanského postoje, prostý strach, lhostejnost, nevěra v možnost ovlivnění společných záležitostí, snad právě to jsou hlavní příčiny, pro něž jsme byli dosud nuceni plnit stránky Kukátka převážně sami. Zatím nejosvědčenější metodou, jak získat přímou odezvu, bylo prosté naštvání. Až za ním ležel préh dialogu. Nebo spíše jen elementárních zárodků dialogu. K tomu, aby se stránky Kukátka staly místem skutečného dialogu, se již otevírají ty nejlepší předpoklady. Stane-li se Kukátko z vícehlasého monologu skutečným dialogem, bude tím, čím ho chceme od počátku mít. Bude tím, čím ho všichni potřebujeme mít.

Občanské Forum

Občanské forum v Dobřichovicích

OF se v Dobřichovicích ustavilo již 28.11.1989 na víceméně improvizované schůzce cca 25 občanů. Účastníci schůzky se rozhodli pozvat dobřichovické občany na první shromáždění 4.12. Zároveň ze svého středu zvolili 3 mluvčí, kteří by prakticky zajišťovali kontakt s koordináčním centrem OF v Praze i s orgány státní správy. Těmito mluvčími jsou: dr. Jiří Růžek, historik, Na Plzeňce 302, tel. b. 9911695, zam. 537251 p. Karel Křenek, učitel ZŠ, Lety, Pod lesem 45, tel. b. 9911263 p. Jaroslav Řehna, dělník, Lesní 512, tel. b. 9911886, zam. 2316328 Okruh mluvčích samozřejmě není definitivní a neměnný. Jeho sestavu lze modifikovat podle povahy činnosti a přání občanů.

Ohlédneme se teď stručně za uplynulými týdny. Stručně předešlým proto, že OF začalo publikovat aktuální informace rychleji, než to může udělat Kukátko, tedy na stránkách vlastního zpravodaje FORUM, který můžete najít na obvyklých vývěsních plochách a ve vitrinách OF.

1. shromáždění OF se konalo 4.12. v kině. Přišlo minimálně 300 lidí, řada občanů se do nabitého sálu vůbec nedostala. Hosty 1. večera byli spisovatelé O. Neff, a J. Klíma, herec a režisér L. Smoljak, hudebník I. Mládek, R. Procházka /Národní divadlo/, J. Meloun /mat. fyz. fakulta/. Všichni hosté přiblížili shromážděným občanům události 17. listopadu a dalších dnů tak, jak je sami zažili a vlastně sami tvořili. Účastníci fora se poté seznámili se zněním programového prohlášení Co chceme /k jeho zásadám se do 24.12. přihlásilo 260 občanů svým podpisem/. V diskusní části večera vzbudily pozornost zejména myšlenky spisovatele O. Neffa, že OF je politickou scénou pro všechny slušné lidi a občany, kde není rozdíl mezi jevištěm a hledištěm. Poučné byla zejména jeho výzva, abychom nepromarnili tuto velkou šanci /jako už tolikrát/ planým řečením, abychom se tvrdě a důsledně pustili do práce jak na rozrušení struktur totality, tak na řešení zcela konkrétních /předešlým místních/ problémů. Diskuse se dotkla i velmi aktuálního problému propasti mezi MNV a většinou občanů. Plný sál kina znovu jasně dokázal, že neúčast občanů na plenárních zasedáních MNV má jiné příčiny, než jejich nezájem o věci veřejné. Jednou z těchto příčin je nepochybně pocit většího zájmu, že nemají možnost přímo se účastnit veřejného dění. Již na tomto prvním setkání se zřetelně projevil zájem občanů zejména o problematiku životního prostředí a stavební činnosti v obci.

Druhé OF se konalo 14.12. Do kina přišlo opět téměř 300 občanů. Mluvčí OF dr. Růžek informoval o výsledcích prvního jednání se zástup-

ci MNV /OF může publikovat své materiály na veřejných plakátovacích plochách a v místním rozhlasu, může použít i cyklostylu MNV a podle možnosti sálu Na vinici/. K plakátovacím plochám ještě poznamenujeme: strhávání plakátů OF pokračovalo celý prosinec. Proto OF s vědeckostí přijalo nabídku OB využít její velké zasklené vitriny vedle bývalé družiny. Svoji vitrinu nabídl též SSM a po jednání s MNV může OF využít již dlouho opuštěnou skříňku NF.

Z vystoupení hostů na 2. fóru zapůsobilo zejména vyprávění spisovatele J. Stětiny o cestě po stalinských pracovních táborech. J. Janáček z OF Černošice hovořil o zkušenostech s volbou tamní nové rady MNV a o řadě problémů, které jsou všem okolním obcím společné /nutnost úzké spolupráce je naprosto evidentní/. Účastníci shromáždění vyjádřili podporu kandidatuře V. Havla na úřad prezidenta republiky. Bohatě diskutě se opět týkala předešlým životního prostředí, v této souvislosti také činnosti JZD. V závěru se diskutující opět vyjadřovali k práci MNV, ke složení rady a sboru poslanců. Po debatě o otázce důvěry radě byl vysloven a poté naprostou většinou odhlasován požadavek, aby dosavadní rada MNV odstoupila a vytvořila tak podmínky pro sestavení nové, která by lépe vyjadřovala změnu politických a společenských poměrů a měla větší důvěru občanů. Mluvčí OF tlumočili radě vůli tohoto shromáždění a ta se poté 18.12. rozhodla odstoupit. Toto shromáždění rovněž navrhlo uskutečnit besedy s poslanci MNV, na nichž by se občané s poslanci blíže poznali a na nichž by se vyjasnila stanoviska poslanců k vyjádření nedůvěry radě /radu totiž podle dosud platného zákona volí i odvolává plénum MNV, tj. poslanci/. Většina poslanců ochotně přijala pozvání na večer 18. a 19.12. a řada z nich svým konstruktivním přístupem přispěla k řešení složitější situace. Vše bylo totiž nutné stihnout do plenárního zasedání MNV 20.12. Při besedách s poslanci došlo k ostatním občanům však vzbuzoval poněkud rozpaky. Námítky některých poslanců se týkaly i skutečnosti, že mnozí lidé vlastně ani neznali přesné složení rady, ale přesto hlasovali pro vyslovení nedůvěry. Je možno samozřejmě namítnout, že rada občanů složení i práci rady zná. Není ale také výmluvným argumentem pro vyslovení nedůvěry sama skutečnost, že občané svoji radu neznají? Jak výrazná je její práce, když se za takovou dobu od voleb ještě nezapsala do povědomí občanů? A ještě jedna skutečnost si zasloužila vysvětlení: z mnoha důvodů bylo lepší, aby rada odstoupila jako celek, a mohla být tak vytvořena rada nová /třeba i s některými členy rady původní/, než aby ze staré rady byli odvoláváni jednotlivci. Při besedách se vyjasnila řada stanovisek, padly již některé konkrétní návrhy. Za této situace se zástupci OF a MNV dohodli na dalším jednání o sestavení kandidátky nové rady. Jednání

proběhlo ve středu 20.12.1969 odpoledne. Při sestavování kandidátky bylo nutno přihlídnout k těmto kritériím:

- a/ podle dosud platného zákona musela být nová rada zvolena současnými poslanci a z členů dosavadního poslanceckého sboru
- b/ její složení muselo odrážet změněné politické a společenské poměry
- c/ dle znění zákona o národních výborech mohou mít Dobřichovice radu o 9 - 11 členech; vzhledem k počtu poslanců, kteří projevíli ochotu kandidovat, bylo dohodnuto sestavit přímou kandidátku devítičlenné rady s menšinovým zastoupením členů KSČ a tu předložit poslancům k hlasování
- d/ z praktických důvodů bylo třeba přihlídnout k zastoupení co největšího počtu komisí v radě
- e/ předseda, místopředseda a tajemník jsou automaticky členy rady; na těchto místech prozatím nedojde ke změně; dosavadní předseda B. Kuchař odejde k 31.1.1990 do důchodu a bude zvolen předseda nový.

Po skončení jednání byla nakonec navržena tato kandidátka: B. Kuchař /KSČ, předseda do 31.1.1990/, Z. Šesták /KSČ, místopředseda, Z. Kocourová /KSČ, tajemnice/, V. Kustošová /KSČ, předsedkyně sociálně zdravotní komise/, Ing. Německý /ČSS, předseda finančně plánovací komise; tyto kandidátky navrhoval MNV. Dále uvedení kandidáti /bez polit. příslušnosti/ kandidovali s podporou OF: dr. A. Šarounová /členka kulturní komise/, Ing. D. Hevlík /člen stavební komise/, M. Brabec /tajemník stavební komise/, D. Doležalová /předsedkyně komise VLHZ/. Ve veřejném hlasování poslanců MNV bylo pak všech těchto 9 kandidátů jednomyslně schváleno. Došlo též k dohodě, že OF bude vysílat svého zástupce na jednání rady MNV jako osobu s hlasem poradním. Z rady tedy odešli: M. Šmehlík /KSČ, předseda KOVP/, Ing. K. Janda /KČ, tajemník obchodní komise/, K. Kýhos /bez polit. příslušnosti, komise VLHZ/, V. Hájek /KSČ, předseda školské komise/.

OF chápe tuto novou radu jako orgán mnohostranné dohody a vzájemného dorozumění. Věřící, že se bude lépe než rada minulá starat o oprávněné zájmy občanů a že sehraje pozitivní roli v přípravě svobodných voleb. Občanské fórum bude její práci nadále bedlivě sledovat. Je připraveno s touto radou jednat o všech otázkách obecného zájmu.

z historie

Ř E M E S L A K D Y S I
/pokračování z minulého čísla/

V minulém čísle jsme slíbili dokončení řemesel příště. Ale to bylo v době, kdy jsme netušili, že současnost i budoucnost se rozeběhnou takovým tempem. Minulost je dnes méně důležitá, bude jí tedy

věnováno i méně místa, takže vzpomínky pamětníků budou vycházet delší dobu v kratších odstavcích. Dnes pokračují řemesla - celkově v počtu víc než dvakrát devatero :

Š V A D L E N Y : ŽOFKA měla svůj salón za mostem v domě Kruhlšovic a léta jsem nevěděli, že její příjmení je ZEMANOVÁ - nikdo jí tak totiž v řeči nejmenoval. A na rohu Karlické a Mánesovy, kde bydlel komíník pan Kudrna, jeho maminka, tehdejší slečna MARKOVÁ.

E L E K T R I K Á Ř byl v obci jeden /oficiálně/, a to Karel CALDA proti staré škole, kde mladší Karel bydlí. dodnes. Na rohu domu ale bývaly schůdky před vchodem do krámu, kde byl na prodej veškerý elektromateriál. Tenhle náš starší Karel nechal po sobě v obci věčnou památku. Když přijdete do staršího domu na návěštvu, poznáte okamžitě, že instalace je jeho pozůstatek podle umístění vypínačů: byl to chlap jako hora, takže jemu vyhovující výška vypínačů nutila drobečka mojí mámu téměř vzpažit, když si chtěla posvítit ... To slovo v závorce se tam dostalo kvůli jeho bratru Josefovi, který také leccos opravil, ale pokud vím, bratři spolu vycházeli dobře.

M A L Í Ř I P O K O J I byli u nás dva: MALICKÝ na Karlické mezi Pondělíkovými a krámem paní Zelenkové, na pravém břehu MIKULEC. Vlastně Mikulcové; pamatujeme otce i syna v jedné partě. Dvoje šafle, dva kýble na káfe tažené mladým, tatík se kolébal v pozadí.

L A K Ý R N Í C I také dva: VEVERKA na rohu Fügnerovy a 5. května /dnes u Krupičků/, PROCHÁZKA LAKÝRNÍK na Palackého čp. 453. To není omyl, ten "lakýrník" patřilo v řeči nutné ke jménu, jelikož Procházka bylo více: Procházka - Špacír a Procházka - Poštmejstr stárej a mladej - ten ještě chodí v plné svěžesti mezi námi - jenže ne už zas tak moc mladej ...

T R U H L Á Ř I také ve dvou. KLÍMA vedle sokolovny, kde dodnes bydlí jeho syn i dcera. Pro toho jste si nemuseli sami shánět materiál, ať jste chtěli polítku, skřín, nebo kompletní osazení oken a dveří v novostavbě. Přišel, změřil - a dodal ve lhůtách, které se zdají dnes pohádkové; a dílo fortelné, radost pohledět. Stejně tak i pan HAKL na Všenorské, vedle kruhářny, kterou dnes používají Energetické závody.

I N S T A L A T É R S T V Í bylo v ulici dnes Americké, v domku označeném "Na Slovanech". Provozoval je bývalý c.k. námořník, ale velký vlastenec Antonín PEŠL, tatík Jindřišky Bobkové. Jaké práce prováděl, můžete si přečíst d o d n e s na fasádě z roku 1925! V jeho péči byl po dlouhá léta pravobřežní vodovod včetně čerpací stanice, což později převzal Standa RYŠAVÝ, vyučenec černošického PETELÍKA, který v době stavební konjunktury pomáhal i u nás v Dobřichovicích "ucpávat mezery" tam, na co pan Pešl časově nestačil.

Vážení spoluobčané!

Po neklidném létě a bouřlivém sklonku minulého roku přichází závažná doba - "hodina pravdy". Každé velké dílo začíná odvážnými plány, odbouráváním překážek, jásotem a krásnými ideály - ale jen trpělivá práce, harmonie rozumu, citu a vytrvalosti mohou tato velká díla uskutečnit. Budování nového je vždy obtížnější než kritika stávajícího stavu. Veřejné vyhlášení nespokojenosti, dokonce i vyhlášení našich zásad, metod a cílů - to vše není ničím více než prvním krůčkem na dlouhé, nesnadné cestě.

Chceme vybudovat novou společnost. Společnost sociálně spravedlivou, demokratickou, technicky rozvinutou a lidsky moudrou. Ovšem žádná společnost nemůže být lepší než lidé, kteří jejímu vzniku napomáhají. A zde jsme u kořene věci. Žít dobře, smysluplně, chceme všichni - či aspoň téměř všichni. Proto bychom se také všichni - nebo snad aspoň většina z nás - měli zapojit do práce pro dobro společné věci. Bez ohledu na věk, zaměstnání, vzdělání či funkci - všichni můžeme něčím prospět. Zkušeností, odbornými znalostmi, elánem, svou energií, nápady.

Věřte, že zbytečná skromnost v tomto směru není na místě. Známe mnoho dlouholetých problémů, které ztěžují život v naší obci, v našem okrese. Mají-li se vyřešit, je třeba něco víc než snaha volených funkcionářů lidové správy. Prostě - všechny nás čeká obyčejná tvrdá práce. Práce na úseku, který je nám blízký, kde něco umíme, kde je zapotřebí pracovat. Už Jan Werich zpíval, že "ten dělá to a ten zas tohle - a všichni dohromady uděláme moc!"

Tak - ať se nám to podaří. Nezapomente, že k tomu potřebujeme i vaše ruce, vaše city, váš rozum.

Alena Šarounová

»»»
Komise výstavby MNV v Dobřichovicích zveřejňuje podstatnou část zápisu z jednání konaného dne 24. 10. 1989 na ONV Praha-západ za účasti zástupců OVÚP S KNV, SIÚ Praha, MěNV Řevnice, MNV Lety, MNV Dobřichovice, MNV Všenory, KPÚ Praha, Ústavu silničního hospodářství, ČSD - oblastní ředitelství Praha, Pragoprojekt, JZD Prádkopník, OHS Praha-západ, PLO ONV Praha-západ, OD ONV Praha-západ, OVLHŽ ONV Praha-západ, OVÚP ONV Praha-západ s tím, že žádá další oficiální jednání o postupu přípravy k výstavbě nejsou KV MNV známa.

Za KV MNV: Z. Šesták, předseda komise, M. Brabec, tajemník komise

Výtah zápisu:

Pro dořešení problematiky se přítomní dohodli na tomto postupu:

1. Pro obec Dobřichovice bude zpracován směrový dopravní průzkum, včetně prognózy.
Odbor výstavby a ÚP ONV uplatní zpracování u odboru výstavby a ÚP KNV v rámci průzkumů a rozborů.
2. Bude zpracována studie přemostění Berounky v prostoru Dobřichovic v těchto variantách:
  - 1/ Stávající trasa s možností výměny starého mostu včetně dopadů
  - 2/ Dle návrhu ÚPNSÚ s výjezdem a/ východní obchvat kolem areálů JZD b/ Jugoslávská c/ ke škole

OVÚP ONV zajistí finanční prostředky a zpracovatele.

Stanoviska:

Vyřádnění oblastního ředitelství ČSD Praha

Z hlediska záměrů ČSD je nutné řešit most přes Berounku v Dobřichovicích tak, aby bylo odstraněno úrovněvé křížení s dvoukolejnou elektrifikovanou tratí. V současně době se připravuje výstavba autobloku /traťového zabezpečovacího zařízení/. Z toho důvodu požadujeme předložení přípravné dokumentace, aby byla možná koordinace /kabelové trasy, umístění návěstidel atd./.

Vyřádnění zástupce OHS Praha-západ

Z hlediska hygienického OHS požaduje předložení zpracovaných alternativ pro výstavbu mostu k posouzení včetně hlukových studií. Na základě výsledků bude dáno konečné stanovisko OH.

Silniční investorský útvar

Vzhledem k nevyjasněnosti dopravního řešení celého Dolního Poberouní trváme na urychleném dokončení a schválení SÚP, který jednoznačně stanoví umístění mostu v prostoru Dobřichovic. Pokud se týká nové varianty PPÚ Praha vedení v inudaci na pravém břehu sezaustěním nově navrhovaného mostu v místě stávajícího je nutné tuto variantu dopracovat v úrovni studie s dodržením parametrů daných ČSN 736101 a vstupních údajů SPS, ČSD a Povodí Vltavy. Předpokládaná realizace mostu je v 9. 5LP s nákladem cca 20 mil. Kčs. V souladu se stanoviskem OD SKNV nutno před zahájením investorské přípravy zabezpečit projednání a schválení územního plánu.

Stanovisko GP Pragoprojektu Praha

1. Pro porovnání variant přemostění Berounky v Dobřichovicích požadu-

je GP od objednatele úkolu jednoznačně zadání směrového vedení variant.

2. Dále GP požaduje předání dostatečně vyčerpávajících podkladů pro zpracování a porovnání variant na úrovni studie.

Dá se v Dobřichovických stavět?

Dá, ale jen tehdy, když jsou vybudované potřebné technické sítě. To je přece tak jasné, až se může zdát zbytečné o tom vůbec mluvit. Ale právě Dobřichovice jsou důkazem toho, že se o tom mluvit i psát musí, protože hodně lidí, i v zodpovědných funkcích, si nedokáže pořádně uvědomit, jak je splnění tohoto požadavku důležité. V podstatě se všichni zajímají pouze o stavební pozemek s tím, že není-li v místě kanalizace a vodovod, vyřeší se to stavbou žumpy a studny. Podívejme se, co toto "řešení" ve skutečnosti znamená.

K a n a l i z a c e: Dobřichovice mají zhruba 2500 obyvatel, orientálně dle ČSN to je 275 m^3 splaškových vod denně. Z tohoto množství zhruba 40 m^3 odtěče vybudovanou kanalizací do čistírny odpadních vod /ČOV/, asi 60 m^3 vyvezou fekální vozy. Zbývá 175 m^3 , na jejichž denní vyvážení chybí v Dobřichovicích minimálně šest fekálních vozů o objemu $3 \text{ m}^3 / 6 \text{ vozů} \times 3 \text{ m}^3 \times 10 \text{ jízd denně} = 180 \text{ m}^3$. To ještě nepočítáme "produkci" odpadních vod chatařů, kterou lze v rekreační sezóně odhadnout na 65 m^3 denně. I kdybychom všichni chtěli vyvážet naše fekální jímky, jak nám to určují předpisy, tak to zkrátka nejde.

Kam se "přebytečných" 175 m^3 splaškových vod poděje, asi všichni víme, na levém břehu zčásti zpátky do studní, na pravém břehu kromě toho tečou strouhami a po silnicích. Co by nás to vyvážení stálo? I cisterna o 3 m^3 zhruba 100 Kčs, tj. 1 m^3 asi 33 Kčs, $0,11 \text{ m}^3$ na obyvatel $\times 365 \text{ dní}$ v roce $\times 33 \text{ Kčs} = 1325 \text{ Kčs}$ na obyvatele za rok. Celé Dobřichovice, bez těch, co jsou už napojeni na kanalizaci: $1325 \times 2500 = 400 / = 2,78 \text{ miliónu Kčs ročně}$. Z toho jsme všichni dohromady "ušetřili" dva milióny za to, co se nevyvezlo, ale jen "odteklo" a vsáкло se do země.

V o d o v o d: na levém břehu Berounky se čerpá "obohacená" voda ze studní, na pravém, na Brunšově, je vodovod. Jaká voda z vodovodních, někdy spíše chlorovodních, kohoutů teče, jak často neteče nebo jen kape - to vědí nejlíp jen ti, kteří tam bydlí. Upozorňovat na skutečný stav už je většinou unavilo, takže se může zdát, že je všechno v nejlepší pořádku. Ale není. Samotná existence vodovodu a příslib brzkého vybudování kanalizace v Leninově ulici vedly v roce 1987 ONV Praha-západ k záměru postavit na Prušákové zahradě 12 bytový dům.

Z výsledků urbanistické studie, která prověřovala možnosti a podmínky vhodného využití tohoto cenného území, z řady jednání a z korespondence MNV s příslušnými institucemi vyplynulo, že při dalším zvyšování odběru vody z vodovodní sítě na Brunšově

1. hrozí nebezpečí znehodnocení využívaných stávajících vodních zdrojů v údolí Berounky,
2. nelze zaručit tlak ani kvalitu dodávané vody, která nesplňuje požadavky ČSN na pitnou vodu /např. překročení přípustného množství manganu spod./, další zvyšování počtu odběratelů vody je možné jedině za cenu regulace odběru - tzn. pouštění vody např. jen 2 - 3x denně.

Tento nevyhovující stav je nutno řešit výstavbou úpravny vody. Územní plán /ÚPSÚ/ z r. 1980 uvádí výhledovou potřebu vody k r. 2000 pro Řevnice, Lety, Dobřichovice 40 litrů/sekundu . Při hrubém odhadu investičních nákladů 1 mil. Kčs na litr/sekundu to je investice 40 mil. Kčs, samostatná úprava jen pro Dobřichovice 10 mil. Kčs. Dle ÚPSÚ je další rozvoj oblasti zjevně podmíněn spolehlivým řešením vodárenských otázek, bez napojení na pražskou vodovodní síť, které je spíše jen výhledovou záležitostí. Uvedené akce nejsou investičně ani projektově zajištěny, Středočeské vodovody a kanalizace nemají potřebné finanční prostředky. Kromě toho je síť místních rozvodů vody na Brunšově značně poruchová, tlak vody a její množství jsou určitou část roku zcela nevyhovující. V současné době je vydáno stavební povolení na rekonstrukci vodovodního řadu v ulici Leninově. Jak se zdá, bude za čas i na Brunšově jedinou jistotou vlastní studna. Voda je ale obvykle víc jak 20 m hluboko, takže pořítejte nejméně s 20 tisíci Kčs za studnu.

Co k tomu všechno dodat? Řešení je jen jedno - zajistit v první řadě vybudování potřebných zařízení a sítě před jakoukoliv bytovou výstavbou. Jak se ovšem toto řešení uplatňuje ve skutečnosti, názorně předvedlo před pár lety stavební bytové družstvo DOMOS, které se obrátilo na Dobřichovice se žádostí o vhodné stavební pozemky. S podmínkou, že družstvo zajistí vybudování potřebných sítí, mu MNV poskytl území mezi Novou cestou a ulicí Na vyhlídce na Brunšově. Vznikly na první pohled ideální podmínky - DOMOS měl zabezpečovat jak stavbu RD, tak dodavatele a odborný dozor stavby technických sítí, vše tzv "na klič", k vzájemné spokojenosti všech - členové družstva budou mít kde bydlet, MNV získá kanalizaci na Brunšově. Územní rozhodnutí pro celou výstavbu, vydané OVÚP ONV Praha-západ, stanovilo podmínku koordinovat návaznost jednotlivých staveb - sítí, i rodinných domků. Situace se ovšem vyvíjela poněkud jinak - zatímco stavba kanalizace se dostávala do skluзу, budoucí obyvatelé rodinných domků OKAL

to vyšlo i 3x víc s úpravou vody také pro Řevnice a Lety.
Těch peněz! Snad víc než na nový most i s protihlukovými bariérami a přitom to nebude nikde vidět! Jak se k tomu jenom postavíte? Takhle? "Sice to smrdí, voda občas nestojí za nic, ale co jsme všichni dohromady ušetřili peněz!" Nebo raději takhle?: "Sice jsme ušetřili, ale co ta "pramenitá" voda a jak to smrdí!"

M.T.

Spoluobčané,

v posledních dnech stoupl zájem o členství v Čs. straně socialistické. Každý občan, který v této historické době své sympatie k ideám a programu ČSS chce projevit aktivním členstvím, je vítán. O přihlášení do strany se může přihlásit na adresách:

Ing. Miroslav Německý, 5 května 617

Olga Svatošová, Francouzská 277

Cílem ČSS je vybudování demokratické, sociálně spravedlivé a na pokrokových tradicích naší národní minulosti založené společnosti. V naší obci hodláme pro nejbližší leta vycházet z těchto programových cílů:

- 1/ Rozšířit členskou základnu tak, aby strana mohla svými zástupci obsáhnout všechny občanské výbory a nejdůležitější komise MNV a místní a okrskové volební komise při příštích volbách.
- 2/ Při volbách do Národního výboru postavit své kandidáty jak do MNV, tak i ONV.
- 3/ K 140. výročí narození prezidenta ČSR T.G. Masaryka připravit návrh na přejmenování vhodné ulice jeho jménem.
- 4/ Navázat kontakt se všemi společenstevními organizacemi a spolupracovat s nimi na řešení společných zájmů.
- 5/ Pomoci zabezpečit podmínky pro vydávání časopisu Kukátko 1x měsíčně a zároveň delegovat zástupce strany do redakční rady.
- 6/ Zabezpečit další vývěsní skřínky strany v obci a osadě Karlík.
- 7/ Pomoci zajistit prostředky na pokračování výstavby kanalizace do osady Karlík a její rozšíření v Dobřichovicích.
- 8/ Pro příští volební období prosazovat do Dobřichovic výstavbu dalšího pavilonu základní školy a zřízení Lidové školy umění.
- 9/ Pomoci při zabezpečování prostředků na vybudování kulturního střediska v obci ještě v roce 1990.
- 10/ Pomoci při zřízení drobné provozovny MNV.
- 11/ Při umístění nového mostu prosazovat ekologicky nejspokladnější řešení - mimo střed obce.
- 12/ Podporovat další rozvoj bytové výstavby v obci.
- 13/ Navázat družební styky s některou obcí v zahraničí.

trvali na dodržování termínů jejich montáže. Po řadě marných jednání s družstvem i ONV, na kterých zástupci MNV upozorňovali, že návaznost staveb je ohrožená, a na kterých byli ujišťováni, že sjednané závazky budou dodrženy, komise výstavby MNV vydala rozhodnutí o zastavení stavby rodinných domků před jejich montáží do té doby, dokud nebude kanalizace hotová. Bohužel bylo toto "populární" rozhodnutí ignorováno jak ONV, tak i družstvem a stavebníky. Výsledek? Dva roky stálo 14 RD a nedalo se v nich bydlet - nebyla kanalizace. Družstvo DOMOS se mezitím jaksi tiše "vypařilo" / a snad i "napařilo" za peníze inkasované od MNV i stavebníků/. "Provizorní" řešení, umožňující kolaudaci RD - jako např. stavby samostatných žump, společné žumpy nebo využití budované přečerpávací stanice pro tento účel apod. - to vše stavební komise MNV zásadně odmítala, a tím se stala velmi "oblíbenou" jak na ONV, tak u stavebníků, Dobřichovice se dostaly až do televizních Aktualit. O tom, že by se žumpy "vyvážely semospádem" a přetéky tiše do Berounky, protože prostředky na potřebné fekální vozy nebyly a nejsou, a že slibovaným termínům následné výstavby kanalizace po kolelaudaci rodinných domků se nedá věřit, to nechtěli mnozí zúčastnění ani slyšet. A tak jedině díky tomu, že neobydlené rodinné domky vyvolaly roztrpčenou pozornost a donutily k činnosti řadu zodpovědných funkcionářů, mají Dobřichovice na Brunšově kanalizaci. Jenom na okraj - k vybudování komunikací, chodníků a veřejného osvětlení v ulici Na vyhlídce a Nová cesta, v souladu s projektem, nedošlo dodnes. Jednou nejsou peníze, podruhé dodavatel ....

Zbylo poneaučení, že sliby, slova a termíny, dokonce i na papírech, nejsou k ničemu, že dokud nedojde na skutky a dokud nejsou "trubky v zemi", tak se stavět nemůže a nesmí. Vyhlášení stavební uzávěry může zabránit opakování obdobných "případů DOMOS" a současně je nutné k tomu, aby příslušné instituce konečně začaly řešit nevyhovující stav vodních zdrojů Brunšova, Letů a Řevnice a potřebnými investicemi umožnily další výstavbu.

Když se to tak vezme kolem a kolem - chránit zdraví své i těch níž po řeče, umožnit bydlení našim lidem v Dobřichovicích a ještě k tomu dodržovat platné zákony a předpisy - to všechno znamená:

- vybudovat kanalizaci v celých Dobřichovicích,
- do doby vybudování kanalizace zajistit dalších šest fekálních vozů,
- zaplatit ročně za vyvážení fekálií 1300 Kčs za obyvatele, když ty fekální vozy nebudou, tak např. odpracovat 37 brig. hodin na stavbě kanalizace ročně / v ceně 35 Kčs/hod/,
- investovat do vodovodních zařízení laickým odhadem nejmín 20 mil. Kčs - 8,5 mil. přiváděč, 10 mil. úpravna vody a další /vodojem, rekonstrukce sítě atd./, přesně by to vyčíslili odborníci, možná by

Dobřichovice nedrakulovskému Rumunsku

Z iniciativy mnoha dobřichovických občanů /nechtí mi odpustit, že je všechny nejmenuji/ proběhla na Štědrý den dopoledne sbírka materiální i finanční pomoci strádajícím a potřebnému Rumunsku.

Domnívám se, že její úspěch ovlivnil náš pocit svobody a lidské sounáležitosti, rozhořčení nad brutalitou upíří vlády Nicolae Ceausescu a jeho komunistické kamarily, jakož i soucit s hladovějícími a trpícími, leč bojujícími rumunskými občany.

Patnáct osobních automobilů s posádkami svezlo do prostor Osvětové besedy čp. 26 odhadem 1,5 t potravin, téměř tunu šatstva a 25 250 Kčs. Potraviny a část šatstva byly odvezeny týž den do koordináčního centra pomoci Rumunsku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Zbývající šatstvo bylo odesláno v následujících dnech a výše uvedená částka poukázána na konto 3516639 - 011 u Československé státní banky - fond pomoci Rumunsku.

Poděkování patří všem, kdo přispěli darem, penězi i ochotou pomoci i onen výjimečný a světeční den.

Váš občanský postoj mne utvrzuje v tom, že kopečně praskl přinejmenším dvacetiletý krunýř strachu, pasivity a nezájmu o osudy našich bližních. Dovolte mi, abych vám upřímně poděkoval za ně i za sebe.

Jiří Růžek

Z A H R Á D K Á Ř S K Ě S - O - S

Výbor zahrádkářské organizace vysílá své volání o pomoc členům i nečlenům: členům o podporu stárnoucího výboru, členům i nečlenům v záležitosti moštárny.

Naše organizace působí v obci dlouhou řadu let a snad není sporu o tom, že je našemu společenství přínosem. Možná, že si neuvědomují její význam v plném rozsahu ani sami její členové. Obstarání rašeliny a substrátu i umělých hnojiv je jenom částí práce. Práce moštárny, zdá se, není plně doceněna. Vždyť nejde jen o to, že se užitečně spotřebují padanky na hodnotný, zdravý nápoj. Jde i o to, že jinak by padané ovoce patrně z největší části skončilo na skládce jako hniující odpad, produkující kromě zápachu i hejna much a poskytující živnou kulturu chorobám a škůdcům ovocných stromů. Každý rok na výroční schůzi jsou členové seznamováni s činností za uplynulý rok, víme ale, že čísla obvykle jdou "jedním uchem tam a druhým ven". Pro lepší představu: jen v letošním roce zpracovala moštárna přes 22 tun /slovy dvaadvacet tisíc kilogramů! / padaného ovoce na více než 11 tisíc litrů moštu - vzhledem k vysoké letošní štavnatosti by se patrně skutečné množství

blížilo třinácti tisícům litrů!

A teď slyšte členové: výbor naší místní organizace se skládá převážně z členů důchodového věku, z nichž někteří, postižení srdečnými chorobami, žijí tak říkajíc "na čestné slovo", takže při tak zvané kumulaci poruch se může klidně stát, že výbor zahrádkářů může v krátké době přestat existovat. Naše volání k mladým zůstává zatím nevyslyšeno. Naději nám dávají poslední týdny, kdy se skutečné obrozování celá naše společnost a mnozí už přiznávají, že leštění škodovek a hraní si na vlastním písečku musí ustoupit věcem veřejným, jestli se má pohnout náš život směrem k lepším zítřkům v praxi, nejen v papírových provoláních. Slyšte tedy vy mladší ne naši žádost, ale skutečnou prosbu: má-li naše zahrádkářská organizace dále vůbec existovat, přiložte svoji pomocnou ruku k práci ve výboru místní organizace.

A slyšte členové i nečlenové: naše moštárna se vznášela v nejistotě, jakoby mizela z našich obzorů. Už před dvěma lety, přesněji 28. prosince 1988, rozhodl MNV, že zahrádkáři dostanou nový pozemek za lávkou, společně se svazem chovatelů. Nějaké podrobnosti, týkající se zachování provozu moštárny, nebyly uvedeny. Náš výbor zaslal 5. ledna 89 na MNV svůj nesouhlas s podrobně specifikovanými důvody. Odpověď se nedostavila... Na výroční schůzi 21.1.89 byli naši členové seznámeni zástupcem MNV s důvody, proč se musí moštárna přestěhovat: v zájmu výstavby pošty musí Středočeské vodovody a kanalizace opustit svůj pozemek, aby požárníci mohli přes něj vyjždět. Důvod jistě vážný, to každý uzná. A zástupci MNV nám vylíčili vybudování nové moštárny tak skvěle, že byli odměnění potleskem - ve kterém se dočista ztratily námítky z dopisu 5. ledna - a výroční schůze zahrádkářů odsouhlasila přestěhování moštárny s podmínkami, které ovšem dodnes nejsou splněny: vypracování harmonogramu prací a přesné stanovení hejen kdy, ale i kdo to provede, místo ustáleného "se provede". Po prohlídce nového pozemku 13.2.89 byl na MNV sepsán zápis, kde však na místech "kdo provede" a "kdy provede" jsou dodnes jen řádky teček. Ale termín přestěhování byl stanoven přesně: 31.8.1989! Z jednání na MNV 26.7.89 vzešlo rozhodnutí, že moštování se provede ještě ve stávající budově a dodatečně zasláný zápis, který pořídily Středočeské vodovody a kanalizace Davle, upřesňuje přestěhování moštárny do 30.11.1989. Když se termín blížil, zaslali zahrádkáři na MNV upozornění na nereálnost stěhování, když na novém pozemku nebylo dosud s ničím ani hnuto, současně byly opakovány všechny nepříznivé okolnosti s provozem za lávkou: starší lidé s vozíkem nevyjedou stoupání na lávku bez cizí pomoci /autorem článku nejednou osobně vyzkoušeno!/, na lávce se dva vozíky nevyhnou, cesta přes most znamená dvojí závozy pro auta, která nakonec nebudou

mít kde parkovat pro obsazení před pneuservisem! I na tento dopis čeká výbor zahrádkářů dodnes odpověď... Protože bylo uvolnění pozemku označeno jako veřejný zájem, zahrádkáři se podvolili, ale z ONV byl zaslán návrh dohody na uvolnění pozemku s údaji, které se týkaly pozemku nám naprosto neznámého. Dohoda byla tedy bez podpisu vrácena - - dodnes "ticho po pěšině".

A teď se ptáme: Je vůbec logické, že vybudované zařízení se má stěhovat do nové stavby; že Středočeské vodovody a kanalizace nadále připravují projekt výstavby své budovy na pozemku dnešního kaděrnictví, když přes tvrzení, že jiný pozemek není k dispozici, jsme se nedavno dozvěděli, že nově založené Univerzální družstvo má přiděleno pozemek V luhu? Není to plýtvání materiálem, prací i finančními prostředky?

Zamysleme se nad tím, jestli by nebylo hospodárnější celou věc znovu uvážít a najít jiné řešení, než pracné a drahé stěhování. Důsledkem nejistoty je, že zahrádkáři na příští rok nemohli objednat ani hnojiva, ani rašelinu. Jak to bude s padaným ovocem, je skutečně "ve hvězdách"...

Za výbor MO ČZS

E. Geissler

KINO

<u>Muž a žena.</u>	19.1.	20.00
<u>Francie. Slavný film s A.Aimeé a J.L.Tritignantem.</u>	20.1.	20.00
<u>F. T. na cestách.</u>	20.1.	17.30
<u>Slovenský film. Písníčkové příběhy s populárními zpěváky.</u>		
<u>Čas sluhů.</u>	26.1.	20.00
<u>ČS. I. Chýlková ve filmu o manipulaci s důvěřivci.</u>	27.1.	20.00
<u>Fantomas se zlobí.</u>	27.1.	17.00
<u>Francie. J.Marais a L.deFunés v dobrodružné fantazii.</u>		
<u>Bojovník od Žluté řeky.</u>	2.2.	
<u>Umění kung-fu proti nespravedlnosti.</u>	3.2.	

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod číslem 321002585. Vydává ZO SSM ve spolupráci s kulturní komisí M^{mn} v Dobřichovicích. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec. Tisk ČTK - Repra a OPS Praha 4. Vychází 1x měsíčně. Cena 2,- Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 25.12.1989, uzávěrka příštího čísla cca 14.1.1990. Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík, 252 29 Dobřichovice.